

زندگی در زهد، بعد از مُردن خوشی!

شعار بعضی‌ها «ز گهواره تا گور لذت بجوی» است. فارغ از این که اصلاً چنین چیزی ممکن است یا نه، باید پرسید که بعد از مرگ چه؟ آیا این افراد به لذت هشتادساله و صدساله بسنده کرده‌اند؟ بخواهند یا نخواهند باید این سؤال را پاسخ دهند چون هر چیزی را بتوانند انکار کنند، مرگ و قیامت را- که برای برخی از پُتک کوبنده‌تر است- نمی‌توانند! آن وقت است که متواضعانه می‌آیند و به دنبال معیار و میزان دیگری می‌گردند برای لذت.

الدُّنْيَا دَارُ بَلَاءٍ وَمَنْزِلُ بُلْغَةٍ وَعَنَاءٍ قَدْ نَزَعَتْ عَنْهَا نَفُوسُ السُّعْدَاءِ
وَانْتَزَعَتْ بِالْكَرهِ مِنْ أَيْدِي الْأَشْقِيَاءِ
فَأَسْعَدُ النَّاسِ بِهَا أَرْغَبُهُمْ عَنْهَا وَأَشْقَاهُمْ بِهَا أَرْغَبُهُمْ فِيهَا

پیامبر اعظم ﷺ: دنیا سرای بلا و گرفتاری و محل گذران زندگی و زحمت است. خوشبختان از آن دل کنده‌اند و از دست بدبختان به زور گرفته می‌شود. پس خوشبخت‌ترین مردم، بی‌میل‌ترین آنان به دنیا و بدبخت‌ترین مردم، مایل‌ترین آنان به دنیا است.

